

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Ο μύθος της απογείωσης του 'Σεπτεμβρίου'

Το πρωτογενές πλεόνασμα προήλθε από την κατάρρευση των δημόσιων δαπανών και τον καταγιισμό των φόρων, που κράτησαν σχετικά υψηλά τα δημόσια έσοδα. Αυτή η πολιτική όμως οδήγησε σε βαθύτατη ύφεση, που την πληρώνει η οικονομία και η κοινωνία. Το αντίτιμο του πλεονάσματος είναι η εκτόξευση της ανεργίας στο 28% και η συρρίκνωση του ΑΕΠ κατά περίπου 25%. Επειδή η οικονομία συρρικνώθηκε βίαια, η απόδοση των φόρων παραμένει προβληματική. Μια ρημαγμένη οικονομία που παραμένει σε ύφεση πολύ δύσκολα θα παράξει σημαντικά επιπλέον φορολογικά έσοδα, όσα νέα μέτρα και να επιβληθούν. Η χώρα χρειάζεται άμεσα μείωση της δημοσιονομικής πίεσης και απαλλαγή από τον πνιγηρό βρόχο για πρωτογενές πλεόνασμα, 4,5% του ΑΕΠ, το 2016. Πρέπει επείγοντως να υπάρξει μείωση του χρέους, διότι η χώρα επιδιώκει αυτά τα τεράστια πλεονάσματα ακριβώς για να μειώσει το χρέος με δικά της μέσα. Το χρέος είναι μη βιώσιμο και αυτό δεν έχει να κάνει μόνο με το χρηματοδοτικό κενό για το 2014-15, που πολύ πιθανόν θα φέρει και νέο δάνειο. Είναι μη βιώσιμο, διότι ο όγκος του είναι τεράστιος για μια ρημαγμένη οικονομία, όπως η δική μας. Μπορεί το κόστος εξυπηρέτησης του χρέους να έχει μειωθεί την τριετία που πέρασε, ωστόσο το μέγεθός του είναι τέτοιο που, ακόμη και όταν οι ετήσιες αποπληρωμές θα υποχωρήσουν -μετά το 2015-, η χώρα θα αντιμετωπίζει συνολικό κόστος εξυπηρέτησης τουλάχιστον 12 δις ευρώ ετησίως. Με ΑΕΠ κάτω από 180 δις ευρώ και οριακούς ρυθμούς ανάπτυξης, το ποσό είναι πολύ μεγάλο. Το πρόβλημα πολύ δύσκολα θα λυθεί με περαιτέρω επιμήκυνση/μείωση των επιτοκίων, κι όταν αυτά έχουν ήδη γίνει σε μεγάλο βαθμό.

Το σοβαρότερο πρόβλημα όμως με τον όγκο του χρέους είναι, ότι ο λόγος του προς το ΑΕΠ θα συνεχίσει να είναι γύρω στο 170%, που μόνο με την Ιαπωνία συγκρίνεται. Η Ελλάδα όμως δεν είναι Ιαπωνία που, εκτός της σημαντικής παραγωγικής της βάσης, αντλεί το δημόσιο δανεισμό της κυρίως από εγχώριους πόρους. Η Ελλάδα δανείζεται κυρίως από ξένους. Μπορεί να βγει στις αγορές με τέτοιο λόγο χρέους και ποιοι ιδιώτες θα βρεθούν να της δανείσουν με λογικούς όρους; Όσο διατηρείται το χρέος σε τέτοια υψηλά επίπεδα, θα είναι πολύ δύσκολο να επιτύχουμε ικανοποιητικούς ρυθμούς ανάπτυξης και να δημιουργήσουμε θέσεις απασχόλησης.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Το θέμα της αποπληρωμής του χρέους μπορεί να γίνει είτε με υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, είτε με πολύ χαμηλά επιτόκια, είτε με επιμήκυνση, έτσι ώστε το περίσσειμα να επενδύεται και να οδηγεί σε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, είτε να υπάρξει κούρεμα. Το 2014, όταν θα έχει τελειώσει η δανειακή σύμβαση, το χρέος θα βρίσκεται στο 174,5% του ΑΕΠ. Για να φτάσουμε στο 124%, ο δρόμος είναι μακρύς. Με τέτοιο όγκο χρέους -319 δις ευρώ το 2014- χωρίς να κοπεί ένα μεγάλο μέρος του, μπορούμε να πιάσουμε τον στόχο; Για να φτάσει η χώρα στο 124% αρκούν ρεαλιστικά οι υπόλοιπες προσπάθειες; Αν είχαμε ρυθμούς ανάπτυξης 5% και 6%, τότε δεν θα χρειαζόταν σαφώς κούρεμα, αλλά είναι δυνατόν να επιτύχουμε τέτοιους ρυθμούς ως το 2020;

Αθήνα, 23 Οκτωβρίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών